

Igor Matovič trianoni beszéde – Először magyar fordításban a Körképen

Körkép.sk 2020. jún. 03. 03:55

Elhangzott, 2020. június 2-án a pozsonyi várban, 100 meghívott felvidéki magyar és a szlovák kormány miniszterei, államtitkárai és az OLaNO parlamenti képviselői előtt:

Sziasztok, kedves barátaim! (szerk. megj. ezt magyarul mondta.)

Remélem, hogy a kiejtésem legalább olyan jó volt, mint ahogy a kolléganő (szerk.megj. a műsorvezetőre gondolt) beszél szlovákul.

Tudják, általában fejből szoktam beszélni, de hajlamos vagyok belegabalyodni, így ma papírra is leírtam. Egyben mindannyiukat nagyon őszintén köszöntök a mai találkozón. És most engedjék meg, hogy felolvassam.

Köszönöm, hogy elfogadták meghívásomat a trianoni békeszerződés 100 évvel ezelőtti aláírása alkalmából, mely egyben a nemzeti összetartozás napja is önöknek.

Mai találkozási oka ugyan a történelem, és az első világháborút követő eseményekre való emlékezés, de a fő célom inkább megformálni a közös kérdéseket a jelenre és a jövőre vonatkozóan, megtalálni a közös víziókat, és a legszélesebb kontextusban megtalálni azokat a válaszokat is, melyek aggasztják a magyarokat, szlovákokat, és Szlovákia más nemzetiségeit. A mai találkozó értelme nem az, hogy a történelmi összefüggéseket boncolgassuk és hogy aprólékosan azt vizsgáljuk, ki, kinek, mikor csinált rosszat. Tudjuk jól, hogy a 20. század egész Európára nézve szenvedést hozott, így a szlovákoknak és a magyaroknak is. Emberi szempontból teljesen értem, hogy a trianoni döntéssel kapcsolatban sokan a mai napig szomorúságot és bánatot éreznek. Ugyanakkor hiszem, hogy önök is tudatosítják, hogy Trianon olyan történelmi folyamatok eredménye volt, melyek során a magyar elit sok hibát vétett, és több rosszul időzített lépést tett.

Ugyanakkor meg kell érteni azt is, hogy ami az egyiknek veszteséget és igazságtalanságot jelentett, az másoknak esélyt és lehetőséget hozott.

Azt gondolom, hogy a történelmi Magyarország a miénk is volt. A szlovákok a magyarok és a többi nemzetiségek mellett együtt harcoltak a török hódítás ellen. A magyar királyok nemcsak a magyarok életéről és sorsáról döntöttek, hanem a szlovákokéról és mindenkiről, akik a történelmi Magyarország területén éltek.

Ezen uralkodók zászlaja alatt évszázadokon át együtt harcoltak a szlovákok és a magyarok. A mai szlovákiai városok a magyar királyoktól kaptak privilégiumokat, a földesuraktól szabadságot, és fejlődhetek egyfajta helyi demokrácia keretén belül.

Legyen hát merszünk kimondani, hogy a magyar történelem a mi közös történelmünk. Hogy a magyar királyok a mi közös királyaink voltak. És Korvin Mátyás leszármazottai az akkori idők francia, német, osztrák nemesi családjaihoz is tartoztak.

De hagyjuk a történelmet a történészekre, mi összpontosítsunk napjaink kihívásaira, mindennapi életünkre és gyermekeink jövőjére.

A februári választások megmutatták, hogy az emberek nemzetiségtől függetlenül alapvető változásokat akarnak a társadalomban. Igazságos és korrupciómentes országot akarnak, ahol mindenki egyenlő függetlenül társadalmi és vagyoni helyzetétől, vagy befolyásos ismerőseinek számától. Az igazságügy és bírósági rendszerben fennálló különbségek szinte már elviselhetetlenek voltak.

Korrupcióellenes programunkra sok magyar is szavazott, hiszen a törvény előtti egyenlőség alapvető emberi jog. Kérem önöket, akik ma itt vannak, segítsenek nekem és a kormánynak megtisztítani az országot a maffiától és az ingyenélőktől.

Ugyanakkor ki kell mondani az igazságot, hogy Dél-Szlovákia egyes régiói sokáig kénytelenek voltak elviselni az egyes maffiacsoportokat. Tisztítsuk meg együtt Dél-Szlovákiát is, és építsük közösen. Szeretném kérni önöket arra, hogy továbbra is törődjenek Dél-Szlovákiával, természetesen az ott élő szlovákokkal, romákkal és a többiekkel együtt. Továbbra is érvényes, és minden józan ember belátja, hogy Csallóköztől a Bodroghözíig található Szlovákia éléskamrája.

Kérem önöket, törődjenek az életkörnyezettel, hiszen a Kis-Dunán hajózva, Gömörben járva, a Kékkői vár, vagy a komáromi erődrendszer megtekintése, a kürti borfesztivál meglátogatása mindenkinek különleges élményt jelent.

Mi, szlovákok, az önök jelenlétének köszönhetően Szlovákiában egyedi lehetőségünk van arra, hogy megismerjük kultúráját, tradícióját, gasztronómiáját, és bizonyos értelemben eltérő világlátását egy másik nemzetnek anélkül, hogy átlépnénk az országhatárt. Önök lehetővé teszik számunkra, hogy így megismerhessük egy másik nemzet kultúráját és életét Szlovákiában.

Következő nagy közös kihívásunk a szlovák nyelvoktatás a magyar tanítási nyelvű iskolákban. Az oktatás minősége ezekben az intézményekben nagymértékben az önök kezében van. Teljes rendszerű anyanyelvi oktatási rendszer létezik az óvodától kezdve a komáromi egyetemig bezárólag. Személyes találkozásaim Dél-Szlovákiában egy kicsit azt mutatják, hogy komoly problémáink vannak a szlovák nyelv oktatásával a magyar iskolákban. Én, mint miniszterelnök nem szeretném, hogy a fiatalok az államnyelv elégtelen ismerete miatt elhagyják Szlovákiát. Őszintén mondom, hogy nem szeretném, hogy Szlovákia elveszítse így a fiatal állampolgárait.

Az Oktatásügyi minisztériummal együttműködve, a Szlovákiai Magyar Pedagógus Szövetséggel karöltve találjuk meg, kérem a megoldást erre a nagyon fontos kérdésre is.

El tudom képzelni, hogy a kisebbségi identitás, állapot, a mindennapokban problémákat is jelent. De önök, szlovákiai magyarok épp az anyanyelvüknek köszönhetően elsajátíthatják a szlovák nyelvet is, mely előnyt jelenthet. Három ország kultúráját ismerhetik meg egyszerre. Magyarországon, Szlovákiában, és a szlovák nyelvvel Csehországban is. Ebből következik, hogy a nyelvismerettel nyitva áll előttünk a munkaerőpiac, a vállalkozási lehetőség rögtön három országban.

Tehát, kedves magyarok, ebből kifolyólag önök a legközep-európaibb közösség. Használják ezt ki, kérem, használjuk ki, kérem. A magyar művészet és a kultúra rendkívül gazdag. Legyünk közösen büszkék arra, hogy a mai Szlovákia területén olyan nagyságok éltek, mint az írók közül Mikszáth Kálmán, Madách Imre, Márai Sándor, Grendel Lajos és mások.

Nagy öröm számomra, hogy világhírű zeneszerzők is éltek és alkottak itt, mint Lehár Ferenc, Kodály Zoltán.

Azt kívánom a szervezeteiknek, főleg a Csemadoknak, vagy a komáromi illetve kassai nemzetiségi színházaknak, hogy továbbra is ápolják a közös múltunkat. Kívánom azt is, hogy a magyar istentiszteletek minél több templomban lehessenek. Hiszen az isten szava mindig nyugalmat, békét, szeretetet és toleranciát hoz. Azt is nagyon szeretném, hogy Dél-Szlovákiában és az ország többi régiójában fejlett infrastruktúra lehessen, hogy jó vállalkozói körülmények lehessenek, hogy minél több munkahelyet hozhassunk létre, egyszerűen, hogy az embereknek Szlovákiában jó életük legyen.

Úgy, ahogy a 19. és a 20. század fordulóján a szlovákok segítették Budapestet építeni, úgy vagyunk ma gyakran szemtanúi annak, hogy a pozsonyi építkezéseken az ízes mátyusföldi vagy csallóközi magyar szót hallani.

„Nyomd a maltert, Pista,“ hallottam nemrég az egyik építkezésen itt nem messze, a pozsonyi várnál. Szeretném felszólítani ezért önöket, hogy nyomjuk együtt a maltert. Építsük együtt Szlovákiát közösen. Építsük az együttműködést a V4-eken belül, építsük a közös Európánkat. Találjuk mega legideálisabb formáját annak realizálására, amit a kormányprogram a nemzetiségek számára tartalmaz. **És ha úgy érzik, hogy nem kapnak elég figyelmet, ha a történelmi eseményeknél, vagy a sérelmek tekintetében kimondatlan témák vannak, akkor ülünk le, vegyük át őket, és keressük a lehetséges megoldást és kölcsönös megértést.**

Tisztelt jelenlévők, a trianoni szerződés aláírásának 100. Évfordulóján a kezemet nyújtom a közös cselekvéshez közös dolgaink megoldása érdekében.

Engedjék meg a végére néhány rögtönzött gondolatot is mondjak. Tényleg őszintén fontos számomra, hogy mindannyian jól éljünk Szlovákiában. Függetlenül mindentől, de most leginkább attól, hogy édesanyánk milyen nyelvet tanított meg beszélni minket. Tényleg őszintén szeretném, hogy Dél-Szlovákiában az édesanyák mindenféle félelem nélkül taníthassák gyermekeiket az anyanyelvükre. Hogy egyúttal szeretettel azt is javasolják gyermekeiknek, hogy szlovákul is megtanuljanak, így megtudják, hogy Szlovákia az ő hazájuk is, mely nem másodrangú polgárként tekint rájuk.

Egy kis érdekesség, holnap Csehországba utazom hivatalos látogatásra több miniszteremmel együtt, és két ajándékot viszek. Az egyik családi ajándék, saját bodzaszirupom, Miloš Zemannak és Andrej Babišnak, a másik ajándék pedig üvegben szárított alma lesz Felsőszeliből egy helyi magyar gazdától. Tehát holnap egy kicsit szlovák-magyar ajándékot viszek.

Van ebben a teremben egy érdekesség is. Ott, felnyitva az i.e. első századból származó kelta emlékek vannak. Érdekességük, hogy akkor keletkeztek ezen a

területen, amikor sem szlovákok, sem magyarok nem voltak még itt. Az évek, évszázadok alatt változtak a határok, a népek is vándoroltak. Ezen a területen éltek a kelták, itt volt a Nagymorva Birodalom, később Ausztria-Magyarország, majd Csehszlovákia, ma Szlovákia, de többé-kevésbé együtt vagyunk itt. Olykor úgy érzem, ilyen találkozókat is szervezni kell, egyúttal felvállalni a történelmi Magyarországot is, mert azt gondolom, hogy ez a történelmi igazság. A történelmi Magyarország a mi közös államunk volt, ahol önök, magyarok többségben, mi, szlovákok kisebbségben voltunk.

A történelem, a múlt ma új vonalakat, új határokat rajzolt, és Szlovákiában ma lehet, kicsit fordítva van. De nagyon szeretném, ha száz év után előre néznénk. Ha egy vonalat húznánk, és előre nézve nem tekingetnénk vissza, hiszen tudják a saját életükből is, hogy ha sokat nézegetnek is hátra, az nem nagyon segít, csak a nyakuk fájdul meg.

Köszönöm, hogy eljöttek, és kérem, a mai találkozót tekintsék kinyújtott kéznek önök, szlovákiai magyarok, a Szlovákiában élő magyarok felé.

Köszönöm.

Fordította: Körkép.sk

Forrás: <https://korkep.sk/cikkek/szemle/igor-matovic-trianoni-beszede-eloszor-magyar-forditasban-a-korkepen/>

KÖRKÉP.SK